

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre:

Art. I - Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. Punctul 14¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„14¹. Veniturile și cheltuielile rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiunilor, efectuată potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil. În valoarea fiscală a titlurilor de participare și a obligațiunilor se includ și evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.”

2. Punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, ținut în formă scrisă sau electronică, cu respectarea dispozițiilor Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la utilizarea sistemelor informatice de prelucrare automată a datelor. În registrul de evidență

fiscală trebuie înscrise veniturile impozabile realizate de contribuabil, din orice sursă într-un an fiscal, potrivit art.19 alin.(1) din Codul fiscal, cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit art.21 din Codul fiscal, precum și orice informație cuprinsă în declarația fiscală, obținută în urma unor prelucrări ale datelor furnizate de înregistrările contabile. Evidențierea veniturilor impozabile și a cheltuielilor aferente, se efectuează pe natură economică, prin totalizarea acestora pe trimestru și/sau an fiscal.”

3. După punctul 17⁴ se introduce un nou punct, punctul 17⁵, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

Art. 19³ - Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară pentru determinarea profitului impozabil vor avea în vedere și următoarele reguli:

[...]

b) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din actualizarea cu rata inflației, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, sunt tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 22 alin. (5), cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct;

1¹. În situația în care sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu sunt menținute în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, sumele respective se impozitează astfel:

a) sumele care au fost anterior deduse se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 22 alin. (5); diminuarea soldului creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe

amortizabile și a terenurilor cu sumele rezultate din actualizarea cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, se consideră utilizare a rezervei;

b) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe și terenurilor, după caz;

2. sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a activelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor;

3. sumele înregistrate în debitul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a pasivelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

[...]

Norme metodologice:

17⁵. În aplicarea prevederilor art. 19³ lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor la momentul înregistrării, acestea fiind tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 22 alin. (5), cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, potrivit art. 19³ lit. b) pct. 1 din Codul fiscal.

Exemplu - Retratarea mijloacelor fixe amortizabile ca urmare a trecerii de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost.

O societate prezintă următoarea situație cu privire la un mijloc fix amortizabil:

- cost de achiziție: 1.000.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31.12.2003: 300.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31.12.2004: 500.000 lei;
- amortizarea rezervelor din reevaluare cumulată la 31.12.2011 este de 350.000 lei, din

care:

- suma de 150.000 lei a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare pentru perioadele respective și nu a intrat sub incidența prevederilor art. 22, alin.(5¹) din Codul fiscal;

- suma de 200.000 lei nu a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal.

- actualizarea cu rata inflației a mijlocului fix, evidențiată la data de 01.01.2012 în contul rezultatul reportat este de 200.000 lei (suma brută), iar amortizarea cumulată aferentă costului inflatat este de 50.000 lei;

- metoda de amortizare utilizată: amortizare liniară.

Pentru simplificare considerăm că durata de amortizare contabilă este egală cu durata normală de utilizare fiscală.

Operațiuni efectuate la momentul retratării la data de 01.01.2012

La 01.01.2012, odată cu aplicarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară, în situația în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, au loc următoarele operațiuni contabile:

Etapa I: Eliminarea efectului reevaluărilor:

1. eliminarea surplusului din reevaluare în sumă de 800.000 lei;
2. anularea sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei;

Operațiunea de anulare a rezervei nu are impact fiscal, deoarece, în acest caz, impozitarea se efectuează ca urmare a anulării sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei. Pentru sumele provenite din anularea amortizării rezervelor de reevaluare, din punct de vedere fiscal, se va face distincția între amortizarea rezervei din reevaluare care a fost dedusă la calculul profitului impozabil și amortizarea rezervei din reevaluare care nu a fost dedusă la calculul profitului impozabil, astfel:

- suma de 150.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 19³ lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;

- suma de 200.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 19³ lit. c) pct. 4 din Codul fiscal.

Etapa II: Înregistrarea actualizării cu rata inflației

1. actualizarea cu rata inflației a valorii mijlocului fix cu suma de 200.000 lei;
2. actualizarea cu rata inflației a valorii amortizării mijlocului fix cu suma de 50.000 lei.

Conform articolului 19³ lit. b) pct. 1 din Codul fiscal, sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe

amortizabile și a terenurilor, sunt tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 22 alin. (5), cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct.

Prin urmare, suma de 200.000 lei este tratată ca rezervă dacă aceasta este evidențiată în soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct.

Suma de 50.000 lei reprezintă element similar cheltuielilor, potrivit 19³ lit. b) pct. 3 din Codul fiscal.

În situația în care, suma de 50.000 lei diminuează soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele brute din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, concomitent cu deducerea acesteia, se impozitează suma de 50.000 lei din suma brută de 200.000 lei, deoarece o parte din rezervă este utilizată.”

4. La punctul 23 litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare și a obligațiunilor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile;”

5. Punctul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile. În cadrul cheltuielilor de protocol, la calculul profitului impozabil, se includ și cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VI din Codul fiscal, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare egală sau mai mare de 100 lei.”

6. După punctul 76 se introduc două noi puncte, punctele 76¹ și 76², cu următorul cuprins:

„76¹. În scopul aplicării prevederilor art.26 alin.(2) din Codul fiscal, prin *parte de patrimoniu transferată ca întreg* în cadrul unei operațiuni de desprindere efectuată potrivit legii, se înțelege activitatea economică/ramura de activitate care, din punct de vedere organizatoric, este independentă și capabilă să funcționeze prin propriile mijloace. Caracterul independent al unei

activității economice/ramuri de activitate se apreciază potrivit prevederilor pct. 86². În situația în care partea de patrimoniu desprinsă nu este transferată ca întreg, în sensul identificării unei activități economice/ramuri de activitate, independente, pierderea fiscală înregistrată de contribuabilul cedent înainte ca operațiunea de desprindere să producă efecte potrivit legii, se recuperează integral de către acest contribuabil.

76². În scopul aplicării prevederilor art.26 alin.(4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2013, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, respectă și următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

- pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013 se recuperează potrivit prevederilor art. 26 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, anul 2013 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 sau 7 ani consecutivi;

- pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie – 31 ianuarie 2013 inclusiv, înregistrată de către un contribuabilul care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor art.26 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2014 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

- în cazul în care contribuabilul revine în cursul anului 2013, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit art.112⁶ din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie – 31 ianuarie 2013 inclusiv, este luată în calcul la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din perioada 1 februarie - 31 decembrie 2013, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți anului 2013, și se recuperează potrivit art. 26 din Codul fiscal, începând cu anul 2014, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada 1 ianuarie – 31 ianuarie 2013 inclusiv nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.”

7. Punctul 89² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

(4) În cazul veniturilor prevăzute la alin.(1) obținute de persoanele juridice străine, obligația de a calcula, reține, declara și vira impozitul pe profit revine cumpărătorului atunci când cumpărătorul este o persoană juridică română sau o persoană juridică străină

care are un sediu permanent înregistrat fiscal în România la momentul tranzacției, urmând ca persoana juridică străină să declare și să plătească impozit pe profit potrivit art. 35.

Norme metodologice:

89². În aplicarea prevederilor alin. (3) al art. 30 din Codul fiscal, în situația în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligația plății și declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Codul fiscal, respectiv reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligații.

În sensul alin. (4) al art. 30 din Codul fiscal, în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceștia au obligația declarării și plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Codul fiscal.

Persoana juridică străină care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Codul fiscal declară și plătește impozit pe profit, potrivit art. 35 din Codul fiscal, luând în calcul atât impozitul pe profit trimestrial, reținut potrivit prevederilor art. 30 alin.(4) din Codul fiscal, de către cumpărător, persoană juridică română sau sediu permanent al unei persoane juridice străine, după caz, cât și impozitul pe profit trimestrial, declarat și plătit, potrivit prevederilor art.30 alin.(3) din Codul fiscal.”

8. După punctul 97⁴ se introduce un nou punct, punctul 97⁵, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

(11) În cazul următoarelor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăților anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii,

însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți cedente;

b) contribuabilii înființați prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societățile cedente. În situația în care toate societățile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9);

c) contribuabilii înființați prin divizarea unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9);

d) contribuabilii care primesc active și pasive prin operațiuni de divizare a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăți beneficiare, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporțional cu valoarea activelor și pasivelor menținute de către persoana juridică care transferă activele.

(12) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, și care în cursul anului devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operațiunilor prevăzute la art. 27¹, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăților anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbție, sediul permanent determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării, divizării parțiale și transferului de active, sediile permanente determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de

societatea cedentă, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, potrivit legii. Societățile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operațiuni, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plățile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (11) lit. e).

(13) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, implicați în operațiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (12), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operațiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puțin o persoană juridică română și cel puțin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operațiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți române cedente;

c) contribuabilii înființați prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societățile române cedente. În situația în care toate societățile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înființat determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9).

Norme metodologice:

97⁵. Contribuabilii care aplică regulile prevăzute la art.34 alin.(11)–(13) din Codul fiscal, sunt contribuabilii beneficiari sau cedenți, după caz, din cadrul operațiunilor de fuziune, divizare, desprindere de părți din patrimoniu/transferuri de active, efectuate potrivit legii, și anume:

a) societățile comerciale bancare - persoane juridice române și sucursalele din România ale băncilor-persoane juridice străine, beneficiare ale operațiunilor de reorganizare respective,

contribuabili obligați să aplice sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, potrivit prevederilor art.34 alin.(4) din Codul fiscal;

b) contribuabilii beneficiari ai operațiunilor de reorganizare respective, care aplică pe bază de opțiune, potrivit prevederilor art. 34 alin.(2)- (3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operațiunea de reorganizare produce efecte;

c) contribuabilii cedenți ai operațiunilor de desprindere de părți din patrimoniu/transferuri de active, care aplică pe bază de opțiune, potrivit prevederilor art. 34 alin.(2)- (3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operațiunea de reorganizare produce efecte.”

B. Titlul III „Impozitul pe venit”

1. După punctul 7² se introduce un nou punct, punctul 7³, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 42

[...]

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare, precum și altele decât cele definite la cap. VIII¹. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării și bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

Norme metodologice:

7³. Veniturile realizate de persoanele fizice din valorificarea masei lemnoase exploatate în regie proprie din pădurile pe care le au în proprietate, potrivit prevederilor referitoare la exploatarea masei lemnoase din Codul silvic, în volum de maximum 20 mc/an, sunt venituri neimpozabile.”

2. Punctele 9, 10, 21¹ și 40¹ se abrogă.

3. La punctul 68, după litera n⁴) se introduc două noi litere, literele n⁵) – n⁶), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Definirea veniturilor din salarii

Art. 55 - (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizații din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;

d¹) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;

d²) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) indemnizația primită de angajați pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, precum și orice alte sume de aceeași natură, pentru partea care depășește 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice;

j) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net convenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

j¹) sume reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile;

j²) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice:

n⁵) remunerația plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfășurată în cadrul Societății civile profesionale de avocați și Societății profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

n⁶) indemnizația primită de angajați pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, precum și orice alte sume de aceeași natură, pentru partea care depășește de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice, pentru drepturile aferente perioadei începând cu data de 1 februarie 2013.”

4. După punctul 87 se introduc opt noi puncte, punctele 87² – 87⁹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România ori are sediul permanent în România, care sunt impozabile în România numai în situația în care România are drept de impunere;

[...]

Norme metodologice:

87². Veniturile din activități dependente desfășurate în străinătate și plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile și nu se declară în România potrivit prevederilor Codului fiscal.

87³. Veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit.a) și alin. (2) din Codul fiscal, pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea și veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

87⁴. În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care au desfășurat activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea, prelungindu-și ulterior perioada de ședere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenție, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzută în convenție, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, reține și virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal,

datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în acel stat.

87⁵. (1) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit.a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea. În această situație, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România și care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal, nu are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică își desfășoară activitatea.

(2) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfășoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea, dar detașarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenție, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român.

a) În situația în care persoana fizică își continuă relația contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, reținut și virat impozitul pe salarii se impun separat față de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reține de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detașării și până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detașată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorității fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detașării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detașate.

b) În situația în care persoana fizică nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, și acesta din urmă nu poate efectua reținerea diferențelor de impozit,

regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declarației privind veniturile realizate din străinătate.

87⁶. Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit.a) și alin. (2) din Codul fiscal, pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică își desfășoară activitatea și salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

87⁷. În cazul contractelor de detașare încheiate pe o perioadă mai mare decât perioada prevăzută de convenția pentru evitarea dublei impuneri încheiată de România cu statul în care este detașat contribuabilul prevăzut la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal, aflate în derulare la 1 februarie 2013, angajatorul nu mai are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii începând cu drepturile salariale aferente lunii februarie 2013.

87⁸. Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit.a) și alin. (2) din Codul fiscal, pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătiți de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.”

5. La punctul 111 litera b), liniuța a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„- salariilor, diferențelor de salarii, dobânzilor acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile;”

6. La punctul 111 litera b), după liniuța a 4-a se introduce o nouă liniuță, liniuța a 5-a, cu următorul cuprins:

„- veniturile prevăzute la pct. 68 litera n⁵).”

7. După punctul 111¹ se introduc două noi puncte, punctele 111² și 111³, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Determinarea impozitului pe venitul din salarii

Art. 57 - (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 400 euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora;

(2¹) În cazul veniturilor din salarii și/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcției de bază la data plății, și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(2²) În cazul veniturilor reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății pentru veniturile realizate în afara funcției de bază, și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligația calculării, reținerii și virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) și (5) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

111². În cazul sumelor plătite direct de către angajat, membru de sindicat, pentru determinarea bazei de calcul a impozitului pe veniturile din salarii, cotizația sindicală plătită se deduce, în limitele stabilite potrivit legii, din veniturile lunii în care s-a efectuat plata cotizației, pe baza documentelor justificative emise de către organizația de sindicat.

111³. Veniturile reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, sunt considerate venituri realizate în afara funcției de bază iar impozitul se calculează, se reține la data efectuării plății și se virează până la data de 25 ale lunii următoare celei în care au fost plătite, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății.”

8. Punctele 125 și 126 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„125. Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru angajații care au fost detașați la o altă entitate se completează de către angajator sau de către plătitorul de venituri din salarii în cazul în care angajatul detașat este plătit de entitatea la care a fost detașat.

126. În situația în care plata venitului salarial se face de entitatea la care angajații au fost detașați, angajatorul care a detașat comunică plătitorului de venituri din salarii la care aceștia sunt detașați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare angajat.

Pe baza acestor date plătitorul de venituri din salarii la care angajații au fost detașați întocmește statele de salarii și calculează impozitul, în scopul completării declarației privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.”

9. După punctul 127, se introduce un nou punct, punctul 127¹, cu următorul cuprins:

„127¹. Plătitorii de venituri din salarii au obligația de a completa declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit și pentru veniturile din salarii plătite angajaților pentru activitatea desfășurată de aceștia în străinătate, indiferent dacă impozitul aferent acestor venituri a fost sau nu calculat, reținut și virat.”

10. Punctul 134 se modifică și va avea următorul cuprins:

„134. Veniturile obținute din închirieri și subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor și altele asemenea, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct și altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afișaj și publicitate.”

11. După punctul 135¹ se introduce un nou punct, punctul 135², cu următorul cuprins:

„135². În cazul în care arenda se plătește în natură, pentru determinarea bazei impozabile se vor avea în vedere prețurile medii ale produselor agricole, ultimele care au fost comunicate de către consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, în raza teritorială a căruia se află terenul arendat. Modalitatea concretă de reținere la sursă a impozitului se stabilește prin acordul părților.”

12. După punctul 142¹ se introduc două noi puncte, punctele 142² și 142³, cu următorul cuprins:

„142². Prețul de cumpărare în cazul transferului titlurilor de valoare dobândite în condițiile prevăzute la art. 27 și 27¹ din Codul fiscal în cadrul operațiunilor de transfer neimpozabil este stabilit în funcție de valoarea nominală sau prețul de cumpărare, după caz, al titlurilor de valoare cedate, înainte de operațiune. În cazul în care titlurile de valoare inițiale

cedate au fost dobândite cu titlu gratuit, valoarea nominală/prețul de cumpărare al titlurilor respective este considerat zero.

142³. În cazul în care părțile sociale au fost dobândite prin moștenire, câștigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare care este considerat zero.”

13. Punctul 149¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

CAPITOLUL VII

Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură

Definirea veniturilor

Art. 71 - (1) Veniturile din activități agricole cuprind veniturile obținute, individual sau într-o formă de asociere, din:

- a) cultivarea produselor agricole vegetale;**
- b) exploatarea pepinierelor viticole, pomicele și altele asemenea;**
- c) creșterea și exploatarea animalelor, inclusiv din valorificarea produselor de origine animală, în stare naturală.**

(2) Veniturile din silvicultură și piscicultură reprezintă veniturile obținute din recoltarea și valorificarea produselor specifice fondului forestier național, respectiv a produselor lemnoase și nelemnoase, precum și cele obținute din exploatarea amenajărilor piscicole.

(3) Veniturile din silvicultură și piscicultură se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real.

(4) Veniturile obținute din valorificarea produselor prevăzute la alin. (1) în altă modalitate decât în stare naturală reprezintă venituri din activități independente și se supun regulilor de impunere proprii categoriei respective.

(5) Veniturile definite la alin. (1) pentru care nu au fost stabilite norme de venit sunt venituri impozabile și se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din

activității independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real.

Norme metodologice:

149¹. Veniturile din activități agricole realizate individual sau într-o forma de asociere fără personalitate juridică, stabilite pe baza normelor de venit, se supun impunerii potrivit prevederilor cap.VII titlul III din Codul fiscal, indiferent de forma de organizare a activității. Veniturile din activități agricole supuse impunerii pe bază de norme de venit în conformitate cu prevederile art.73 din Codul fiscal cuprind veniturile rezultate din cultivarea terenurilor, creșterea și exploatarea animalelor deținute cu orice titlu, inclusiv cele luate în arendă.”

14. După punctul 149¹ se introduc patruspezece noi puncte, punctele 149² - 149¹⁵, cu următorul cuprins:

„149². Veniturile din activități agricole menționate la art.71 alin.(1) lit.a) - c) din Codul fiscal, pentru care sunt stabilite norme de venit conform art.73 din Codul fiscal, sunt impozabile indiferent dacă se face sau nu dovada valorificării produselor.

149³. Terminologia folosită pentru definirea grupelor de produse vegetale și animale prevăzute la art. 73 din Codul fiscal pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit este cea stabilită potrivit legislației în materie.

A) Produsele vegetale cuprinse în grupele pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

În cadrul grupei de produse vegetale - leguminoase pentru boabe se cuprind:

- a) mazare pentru boabe;
- b) fasole pentru boabe;
- c) bob;
- d) linte;
- e) năut;
- f) lupin.

B) Grupele de produse animale pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit sunt definite după cum urmează:

1. Vaci și bivolițe:

- Vaci - femele din specia taurine care au fătat cel puțin odată;
- Bivolițe - femele din specia bubaline care au fătat cel puțin odată.

2. Ovine și caprine:

- Oi - femele din specia ovine care au fătat cel puțin odată;
- Capre - femele din specia caprine care au fătat cel puțin odată;

3. Porci pentru îngrășat – porci peste 35 de kg, inclusiv scroafele de reproducție;

4. Albine - familii de albine;

5. Păsări de curte - totalitatea păsărilor din speciile găini, rațe, găște, curci, bibilici, prepelițe.

149⁴. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vegetale și fiecare grupă de animale vor fi avute în vedere suprafețele/capetele de animal însumate în cadrul grupei respective.

Exemplu I (calcul pentru sectorul vegetal): exploatație de 100 ha cereale (grâu și porumb); primele 2 ha din grupa cereale nu se impozitează, pentru următoarele 98 ha se aplică norma de venit de 449 lei/ha, astfel:

$$\text{Venit anual impozabil} = 98 \text{ ha} \times 449 \text{ lei/ha} = 44002 \text{ lei}$$

$$\text{Impozit} = 44002 \text{ lei} \times 16\% = 7040,32 \text{ lei}$$

Exemplu II (calcul pentru sectorul animal): exploatație de vaci și bivolițe de 102 capete.

Pentru primele 2 capete nu se impozitează. Pentru restul de 100 capete se aplică norma de venit de 453 lei/cap de animal, astfel:

$$\text{Venit anual impozabil} = 100 \text{ capete} \times 453 \text{ lei/cap} = 45300 \text{ lei}$$

$$\text{Impozit} = 45300 \text{ lei} \times 16\% = 7248 \text{ lei}$$

Exemplu III (calcul pentru sectorul animal): exploatație de ovine și caprine (care au fătat cel puțin o dată) 200 capete.

Pentru primele 10 capete animale (oi și capre) nu se impozitează. Pentru restul de 190 capete se aplică norma de venit de 65 lei/cap de animal, astfel:

$$\text{Venit anual impozabil} = 190 \text{ capete} \times 65 \text{ lei/cap} = 12350 \text{ lei}$$

$$\text{Impozit} = 12350 \text{ lei} \times 16\% = 1976 \text{ lei}$$

149⁵. Sunt considerate în stare naturală produsele agricole vegetale obținute după recoltare, precum și produsele de origine animală: lapte, lână, ouă, piei crude, carne în viu și carcasă, miere și alte produsele apicole definite potrivit legislației în materie precum și altele asemenea.

Preparatele din lapte și din carne sunt asimilate produselor de origine animală obținute în stare naturală.

Norma de venit stabilită în condițiile prevăzute la art. 73 din Codul fiscal include și venitul realizat din înstrăinarea produselor vegetale, a animalelor și a produselor de origine animală, în stare naturală.

Modificarea structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine, intervenite după data de 25 mai nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.

În cazul suprafețelor destinate produselor vegetale hamei, pomi și vie, suprafețele declarate cuprind numai grupele de produse vegetale intrate pe rod începând cu primul an de intrare pe rod. Suprafețele din grupa pomii pe rod cuprind numai **pomii plantați în livezi**.

Norma de venit corespunzătoare veniturilor realizate din creșterea și exploatarea animalelor precum și din valorificarea produselor de origine animală în stare naturală, în conformitate cu prevederile art. 73 din Codul fiscal include și valoarea celor din speciile respective care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la punctul 149³ litera B. În cazul exemplarelor masculine sunt incluse în norma de venit animalele provenite din propriile fătări și cele achiziționate numai în scop de reproducție (de exemplu: viței, tauri, bivoli, miei, berbeci, porci).

Veniturile din activități agricole realizate din creșterea și exploatarea exemplarelor masculine din speciile taurine, bubaline, ovine, caprine, indiferent de vârstă, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, numai în cazul în care acestea au fost achiziționate în scopul creșterii și valorificării lor sub orice formă. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real.

149⁶. Veniturile din activități agricole pentru care nu au fost stabilite norme de venit se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor lor din contabilitatea în partidă simplă.

149⁷. Veniturile din activități agricole impuse anterior datei de 01.02.2013 în sistem real, trec prin efectul legii la impunerea pe bază de norme de venit, în situația în care sunt stabilite norme de venit pentru grupele de produse vegetale și animale conform prevederilor art.73 din Codul fiscal. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vor fi avute în vedere prevederile art.72 din Codul fiscal.

149⁸. În situația contribuabililor care obțin venituri din activități agricole impuse pe bază de normă de venit și care trec la impunerea în sistem real începând cu 1.02.2013 prin efectul legii, nu există obligația depunerii declarației privind venitul estimat/normă de venit pentru veniturile anului 2013. Totalul plăților anticipate în contul impozitului datorat pentru anul 2013 va fi stabilit de organul fiscal competent la nivelul sumei plăților anticipate stabilite în anul 2012.

Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real. La stabilirea venitului net anual vor fi luate în calcul veniturile și cheltuielile efectuate după data de 1.02.2013.

149⁹. Contribuabilii care obțin doar venituri din activități agricole pentru care au fost stabilite norme de venit nu au obligații contabile.

În cazul cheltuielilor efectuate în comun care sunt aferente veniturilor pentru care există regimuri fiscale diferite, respectiv determinare pe bază de normă de venit și venit net anual determinat pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cotele de cheltuieli vor fi alocate proporțional cu suprafețele de teren/nr. capete animale/nr. familii de albine deținute.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 72 - (1) Nu sunt venituri impozabile veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

(2) Veniturile definite la art. 71 alin. (1) sunt venituri neimpozabile în limitele stabilite potrivit tabelului următor:

Produse vegetale	Suprafață
Cereale	până la 2 ha
Plante oleaginoase	până la 2 ha
Cartof	până la 2 ha
Sfecla de zahăr	până la 2 ha
Tutun	până la 1 ha

Hamei pe rod	până la 2 ha
Legume în câmp	până la 0,5 ha
Legume în spații protejate	până la 0,2 ha
Leguminoase pentru boabe	până la 1,5 ha
Pomi pe rod	până la 1,5ha
Vie pe rod	până la 0,5 ha
Flori și plante ornamentale	până la 0,3 ha
Animale	Nr. capete/ Nr. de familii de albine
Vaci și bivolițe	până la 2
Ovine și caprine	până la 10
Porci pentru îngrășat	până la 6
Albine	până la 50 de familii
Păsări de curte	până la 100

Norme metodologice:

149¹⁰. Nu au obligații de declarare și nu datorează impozit potrivit prevederilor cap.VII titlul III din Codul fiscal:

a) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică ce dețin cu orice titlu suprafețe de teren destinate producției agricole, pentru cele necultivate;

b) contribuabilii arendatori, care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor supuse impunerii potrivit prevederilor cap.IV titlul III din Codul fiscal;

c) contribuabilii care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea în mod individual, în limitele stabilite potrivit tabelului prevăzut la art.72 alin.(2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul în care veniturile sunt obținute din exploatarea bunurilor deținute în comun sau în devălmășie sunt atribuite conform punctului 149¹¹. Suprafețele de teren/animalele respective sunt considerate din punct de vedere fiscal ca fiind incluse în patrimoniul personal și generează venituri neimpozabile conform art.42 lit.g) din Codul fiscal;

d) contribuabilii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.71 alin.(1) și pentru care veniturile din activități agricole sunt impuse pe bază de normă de venit, după data de 25 mai a anului fiscal în care s-a produs evenimentul pentru veniturile realizate după 25 mai și până la sfârșitul anului fiscal respectiv;

e) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică, care realizează venituri din valorificarea în stare naturală a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

În cazul contribuabililor care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, plafonul neimpozabil se acordă la nivel de asocieră.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului anual din activități agricole pe bază de norme de venit

Art. 73 - (1) Venitul dintr-o activitate agricolă se stabilește pe bază de norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafață (ha)/cap de animal/familie de albine.

(3) Normele de venit corespunzătoare veniturilor definite la art. 71 alin. (1) sunt stabilite pentru perioada impozabilă din anul fiscal 2013 cuprinsă între 1 februarie 2013 și până la sfârșitul anului fiscal, potrivit tabelului următor:

Produse vegetale	Suprafață destinată producției vegetale/ cap de animal/ familie de albine	Norma de venit - lei -
Cereale	peste 2 ha	449
Plante oleaginoase	peste 2 ha	458
Cartof	peste 2ha	3.488
Sfeclă de zahăr	peste 2 ha	697
Tutun	peste 1 ha	1.060
Hamei pe rod	peste 2 ha	1.483
Legume în câmp	peste 0,5 ha	4.001
Legume în spații protejate	peste 0,2 ha	8.033
Leguminoase pentru boabe	peste 1,5 ha	801
Pomi pe rod	peste 1,5 ha	4.709
Vie pe rod	peste 0,5 ha	1.385
Flori și plante ornamentale	peste 0,3 ha	11.773
Animale		
Vaci și bivolițe	peste 2 capete	453
Ovine și caprine	10 - 50 capete	23
	peste 50 de capete	65
Porci pentru îngrășat	6 - 10 capete	56
	peste 10 capete	177

Albine	50 - 100 familii	70
	peste 100 de familii	98
Păsări de curte	100 - 500 capete	3
	peste 500 de capete	2

(4) Începând cu anul fiscal 2014, normele de venit se stabilesc de către direcțiile teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, se aprobă și se publică de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, până cel târziu la data de 15 februarie a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

Norme metodologice:

149¹¹. Veniturile din activități agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor, (suprafețe destinate producției vegetale/cap de animal/ familie de albine), deținute în comun sau în devălmășie de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrși într-un document oficial, se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate, sau contribuabilului care realizează venituri din activități agricole, în situația în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafețelor destinate producției vegetale/cap de animal/ familie de albine, se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activități agricole.

149¹². În cazul contribuabilului care realizează în mod individual venituri din desfășurarea a două sau mai multe activități agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, organul fiscal competent stabilește venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activități.

Codul fiscal:

Calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole

Art. 74 - (1) Impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de organul fiscal competent prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului anual din activități agricole stabilit pe baza normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilul care desfășoară o activitate agricolă prevăzută la art. 71 alin. (1) pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligația de a depune anual o declarație la organul fiscal competent, până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligația depunerii declarației la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice în cadrul aceluiași termen. Anexa declarației depusă de asociatul desemnat va cuprinde și cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii.

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) nu se depune pentru veniturile prevăzute la art.72.

(4) Organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Plata impozitului anual stabilit conform deciziei de impunere anuale se efectuează către bugetul de stat în două rate egale, astfel:

a) 50% din impozit până la data de 25 octombrie inclusiv;

b) 50% din impozit până la data de 15 decembrie inclusiv.

(6) Impozitul se virează la bugetul de stat și din acesta nu se distribuie cote defalcate către bugetele locale.

Norme metodologice:

149¹³ . Perioada de declarare a suprafețelor cultivate/cap de animal/familie de albine este până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal pentru anul în curs, și cuprinde informații privind suprafețele cultivate/capetele de animal/familiile de albine deținute la data declarării.

În cazul contribuabililor care realizează venituri din activități agricole atât individual cât și într-o formă de asociere, în declarația depusă până la data de 25 mai inclusiv contribuabilii vor completa numai informații referitoare la activitatea desfășurată în mod individual.

Contribuabilii/asocierile fără personalitate juridică care au depus declarația prevăzută la art.74 alin.(2) din Codul fiscal pot depune o nouă declarație pentru anul în curs, până la data de 25

mai a anului respectiv în situația modificării structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/capete de animale/familii de albine.

În cazul contribuabililor/asocierilor fără personalitate juridică care depun cu întârziere declarația pentru anul în curs, după data de 25 mai, informațiile cuprinse în declarație vizează suprafețele cultivate/capetele de animal/familiile de albine deținute la data de 25 mai.

149¹⁴. Pe baza declarațiilor depuse de contribuabili/asocieri fără personalitate juridică, organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat. Impozitul determinat de organul fiscal competent reprezintă impozit final și nu se recalculează.

149¹⁵. Nu au obligații declarative contribuabilii care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, obligațiile declarative fiind îndeplinite de asociatul care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice.”

15. La punctul 152, liniuța a 8-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„- veniturile distribuite persoanelor fizice asociate în forme de proprietate asociative – persoane juridice, prevăzute la art.26 din Legea nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr.18/1991 și ale Legii nr.169/1997, cu modificările și completările ulterioare.”

16. La punctul 152, după liniuța a 11-a se introduc patru noi liniuțe, liniuțele a 12-a - a 15-a, cu următorul cuprins:

„- veniturile obținute de cedent din cesionarea drepturilor de creanțe salariale din patrimoniul personal, obținute în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile;

- veniturile primite de cesionar din drepturi de creanțe salariale din patrimoniul personal, drepturi dobândite prin cesiune;

- veniturile obținute de cedent din transmiterea drepturilor din patrimoniul personal altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit.a) - h) din Codul fiscal;

- veniturile obținute de cedent din cesionarea creanțelor din patrimoniul personal.”

17. Punctul 153 se modifică și va avea următorul cuprins:

„153. Venitul net anual se determină de către contribuabil, pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

- a) venituri din activități independente;
- b) venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- c) venituri din activități agricole impuse în sistem real, venituri din silvicultură și piscicultură.”

18. Punctul 161 se modifică și va avea următorul cuprins:

„161. Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum și cei care realizează venituri din activități agricole impuse în sistem real, silvicultură și piscicultură, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente, au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarației privind venitul estimat/norma de venit, pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat/norma de venit revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real și desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit, cu excepția veniturilor din activități agricole impuse pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat/norma de venit contribuabilii care desfășoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică, cu excepția asociațiilor care realizează venituri din activități agricole pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit.”

19. Punctul 164 se modifică și va avea următorul cuprins:

„164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente impuse pe bază de norme de venit, și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor

depune declarația privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie, completată corespunzător. Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/norma de venit în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.”

20. Punctul 168 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Stabilirea plăților anticipate de impozit

Art. 82 - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, cedarea folosinței bunurilor, activități agricole impuse în sistem real, prevăzute la art. 71 alin. (5), precum și din silvicultură și piscicultură, cu excepția veniturilor din arendare, sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea

folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Nu se datorează plăți anticipate în cazul contribuabililor care realizează venituri din arendare și care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului anual efectuându-se potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat/norma de venit pentru anul curent, sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la art. 43 alin. (1).

(5¹) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. f) se stabilește prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut și reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real.

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum și pentru veniturile din activități independente, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

Norme metodologice:

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie. În cazul contribuabililor care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor sub forma arende și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.”

21. Punctul 176 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declarația privind venitul realizat

Art. 83 - (1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(1¹) Declarația privind venitul realizat se completează și pentru contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2), caz în care plățile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepția art. 82 alin. (7).

(2) Declarația privind venitul realizat se completează și se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a câștigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(2¹) Abrogat.

(3) Nu se depun declarații privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din activități menționate la art. 52 alin. (1) lit. a) - c), a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 52¹;

b¹) venituri din cedarea folosinței bunurilor sub formă de arendă, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 62 alin. (2¹);

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 63 alin. (2), a căror impunere este finală, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

d) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

e) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

f) venituri din pensii;

g) veniturile din activități agricole a căror impunere este finală, potrivit prevederilor art. 74 alin. (1);

h) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

i) venituri din alte surse.

Norme metodologice:

176. Declarațiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real, venituri din silvicultură și piscicultură.

Fac excepție de la depunerea declarației privind venitul realizat contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2) din Codul fiscal și cei care obțin venituri prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal și care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52¹ din Codul fiscal, pentru care impozitul reținut este final.

Declarațiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1 ianuarie - 25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.”

22. După punctul 185 se introduce un nou punct, punctul 185¹, cu următorul cuprins:

„185¹. În cazul asocierilor care realizează venituri din activități agricole impuse pe bază de norme de venit, asociatul desemnat are următoarele obligații:

- să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;

- să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;

- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;

- să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;

- să determine venitul impozabil obținut în cadrul asociației, precum și distribuirea acestuia pe asociați;

- alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.”

23. Punctul 188¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„188¹. În cazul societății civile cu personalitate juridică, constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activități independente.

În cazul filialei constituită potrivit legii speciale prin asocierea unei societăți profesionale cu răspundere limitată cu una sau mai multe persoane fizice, filiala fiind supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, determinarea venitului obținut în cadrul entității se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

Pentru membrii asociați în cadrul filialei se aplică următoarele reguli:

1. persoanele fizice asociate, au obligația să asimileze acest venit distribuit în funcție de cota de participare, venitului net anual din activități independente;

2. societatea profesională cu răspundere limitată asociată în cadrul filialei, va include venitul distribuit în funcție de cota de participare, în venitul brut al activității independente, pentru anul fiscal respectiv.

Persoanele fizice care obțin venituri dintr-o activitate desfășurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică (SPRL) constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, au obligația să asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activități independente.”

24. Punctul 209 se modifică și va avea următorul cuprins:

„209. (1) În vederea regularizării de către organul fiscal a impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfășurată în străinătate, contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiți pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligația de a declara în România veniturile respective potrivit declarației privind veniturile realizate din străinătate la termenul prevăzut de lege, cu excepția contribuabililor care realizează venituri de această natură în condițiile prevăzute la pct. 87³, 87⁵ alin. (2) lit. a) și 87⁸ din prezentele norme pentru care impozitul este final.

(2) În situațiile prevăzute la pct. 87⁴ și 87⁷ din prezentele norme, organul fiscal regularizează impozitului pe venitul din salarii datorat de contribuabil în baza declarației privind veniturile realizate din străinătate și restituie, după caz, în totalitate sau în parte impozitul reținut de către angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România la cererea persoanei fizice. În acest caz, declarația privind veniturile realizate din străinătate reprezintă și cerere de restituire.

(3) Declarația privind veniturile realizate din străinătate se depune la registratura organului fiscal competent sau prin poștă, însoțită de următoarele documente justificative:

a) documentul menționat la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal, întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului și impozitul reținut în România pentru salariul plătit în străinătate;

- b) contractul de detașare;
- c) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;
- d) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul, precum și orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situația în care dreptul de impunere a venitului statului străin.”

C. Titlul IV¹ „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor”

1. Punctele 2 și 3 se abrogă.

2. Punctele 5 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

Art.112² - (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este obligatoriu.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art.112¹.

(3) Pentru anul 2013, persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit care la data de 31 decembrie 2012 îndeplinesc condițiile prevăzute la art.112¹, sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu 1 februarie 2013, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 25 martie 2013 inclusiv. Până la acest termen se va depune și declarația privind impozitul pe profit datorat pentru profitul impozabil obținut în perioada 1 ianuarie 2013 – 31 ianuarie 2013, prin excepție de la prevederile art.34 și 35.

(4) O persoană juridică română care este nou-înființată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă condiția prevăzută la art.112¹ lit. d) este îndeplinită la data înregistrării la registrul comerțului.

(5) Microîntreprinderile nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art.112¹.

(6) Nu sunt obligate să aplice sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfășoară activități în domeniul bancar;

b) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;

c) desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, consultanței și managementului.

(7) Persoanele juridice române care au optat pentru acest sistem de impunere potrivit reglementărilor legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013, păstrează acest regim de impozitare pentru anul 2013.

Norme metodologice:

5. Persoanele juridice române pentru care perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității încetează în cursul anului aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul respectiv, începând cu trimestrul în care încetează perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității.

Persoanele juridice române nou-înființate în perioada 1 ianuarie – 31 ianuarie 2013 inclusiv, nu sunt obligate să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor începând cu 1 februarie 2013. Aceste persoane juridice urmează să verifice condițiile prevăzute de art.112¹ din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.

6. Persoanele juridice române care nu sunt obligate să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor sunt următoarele:

a) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar (societățile comerciale bancare, casele de schimb valutar, societățile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul asigurărilor (de exemplu, societățile de asigurare-reasigurare), al pieței de capital (de exemplu, bursele de valori sau de mărfuri, societățile de servicii de investiții financiare, societățile de registru, societățile de depozitare), cu excepția

persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii (brokerii și agenții de asigurare);

c) persoanele juridice care desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, consultanței și managementului.”

În aplicarea prevederilor art.112² alin.(4) și (6) din Codul fiscal, persoanele juridice române nou-înființate în cursul unui an fiscal, nu sunt obligate să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor.”

3. Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. Persoanele juridice române care, la data de 31 decembrie 2012, au realizat venituri încadrate, prin echivalare în lei, între 65.000 euro și 100.000 euro, și care, îndeplineau concomitent și celelalte condiții prevăzute de reglementările legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013, și care au solicitat ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 ianuarie 2013 inclusiv, nu sunt obligate să aplice, începând cu 1 februarie 2013, acest sistem de impunere. Aceste persoane juridice urmează să verifice condițiile prevăzute de art.112¹ din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.”

4. Punctele 11 și 12 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 65.000 euro

Art. 112⁶ - Prin excepție de la prevederile art.112² alin. (5) și alin.(7), dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal. Calculul și plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depășit limita prevăzută în prezentul articol. Impozitul pe profit datorat reprezintă diferența dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârșitul perioadei de raportare și impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în cursul anului respectiv. În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 112² alin. (3) limita de 65.000

euro și impozitul pe profit datorat se calculează în mod corespunzător de la 1 februarie 2013.

Norme metodologice:

11. În situația în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro, contribuabilul va comunica, în termen de 30 zile de la data de la care nu mai este îndeplinită condiția respectivă, organului fiscal ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor prin depunerea unei declarații de mențiuni, cu respectarea termenului legal, potrivit Codului de procedură fiscală.

12. Veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro sunt aceleași cu cele care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 112⁷ din Codul fiscal.

Pentru anul 2013, veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro, sunt cele de natura celor prevăzute la art.112⁷ din Codul fiscal, înregistrate:

- începând cu 1 ianuarie 2013, de către persoanele juridice care aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor de la această dată inclusiv;

- începând cu 1 februarie 2013, de către persoanele juridice care aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor de la această dată inclusiv.”

5. După punctul 16 se introduce un nou punct, punctul 17, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Termenele de declarare a mențiunilor

Art. 112⁸ - (1) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit comunică organelor fiscale teritoriale aplicarea sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului pentru care se plătește impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

(2) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal înscriu mențiunea în cererea de înregistrare la registrul comerțului.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea comunică organelor fiscale teritoriale ieșirea din sistemul

de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv.

(4) Microîntreprinderile care intră sub incidența prevederilor art. 112⁶ comunică organelor fiscale teritoriale ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, în cursul anului respectiv, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Norme metodologice:

17. Microîntreprinderile care intră sub incidența art.112⁸ alin.(3) din Codul fiscal, sunt cele care, în cursul anului fiscal, nu mai îndeplinesc condiția prevăzută la art.112¹ lit.d) din Codul fiscal.”

D. Titlul V „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România”

1. Punctul 3 se abrogă.

2. După punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 3¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

k) venituri din servicii prestate în România și în afara României, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

Norme metodologice:

3¹. Din punct de vedere al titlului V din Codul fiscal sunt considerate venituri obținute din România prestate în afara României numai veniturile din prestarea următoarelor servicii: servicii de management, servicii de consultanță în orice domeniu, servicii de marketing, servicii de asistență tehnică, servicii de cercetare și proiectare în orice domeniu, servicii de reclamă și publicitate indiferent de forma în care sunt realizate și servicii prestate de avocați, ingineri, arhitecți, notari, contabili, auditori.”

3. Punctul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.”

4. Punctul 8¹ se abrogă.

5. După punctul 8 se introduc trei noi puncte, punctele 8² - 8⁴ cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Art. 116 - (...)

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) abrogată;

b) abrogată;

c) 25% pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c¹) 50% pentru veniturile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. a) - g), k) și l), dacă veniturile sunt plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații;

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit art. 57;

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 70.

(4) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a

plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor.

Norme metodologice:

8². Începând cu data de 1 februarie 2013 pentru veniturile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit.a)-g), k) și l) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent dacă rezidența persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenție pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

8³. Începând cu data de 1 februarie 2013 pentru veniturile realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent de data constituirii raportului juridic.

Cota de 50% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 50% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 februarie 2013 până la data scadenței depozitului și înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Aceleași prevederi se aplică și în cazul depozitelor la vedere, certificatelor de depozit și altor instrumente de economisire.

8⁴. În sensul art. 116, alin. (2), lit. c¹) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informații reprezintă acordurile/convențiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informații care este relevant pentru aplicarea și administrarea acestor prevederi legale.

Lista acordurilor/convențiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice și se actualizează periodic.”

6. Punctul 9¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„9¹. Veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

Cota de 16% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române, constituite potrivit Legii nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

7. La punctul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțite de o traducere autorizată în limba română. În situația în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau online acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impuneri încheiată între România și statul de rezidență al beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz.”

E. Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”

1. La punctul 4, alineatele (8) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. [...]

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin.(7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

[...]

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), organele fiscale competente, în urma verificărilor efectuate, sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu, sau după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

b) anulează din oficiu, sau după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.”

2. La punctul 6 alineatul (10), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În

situația în care persoana impozabilă a oferit și cadouri care depășesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depășirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată și colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parțial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit și a fost depășit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depășirilor de plafon, și taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la art. 155 alin. (7) din Codul fiscal care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acțiunilor de protocol și a depășit plafonul. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce privește modul de determinare a depășirii plafonului și a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depășiri;”

3. La punctul 14 alineatul (2), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) instalarea sau asamblarea de mașini ori echipamente care, după instalare sau asamblare, sunt ori devin parte din bunul imobil, respectiv cele care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși;”

4. La punctul 14⁴ alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunității, mijlocul de transport este decisiv, și nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunității, chiar și atunci când există opriri în interiorul Comunității, în situația în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.”

5. După punctul 15¹, se introduce un nou punct, punctul 15², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art.134² alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

[...]

(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, și la art. 134² alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la art. 152, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153.

Norme metodologice:

15². În cazul persoanelor impozabile scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art 153 alin.(9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, care au emis facturi, sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parțială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, pentru care faptul generator de taxă intervine după scoaterea din evidență, se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare și taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, și concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la art 152 din Codul fiscal, pe aceeași factură, sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 159 alin.(1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art 148 și 149 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 156³ alin.(9) din Codul fiscal.”

6. La punctul 16¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care evenimentele de la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art 153 alin.(9) lit. g) din Codul fiscal, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 20 alin.(1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare și a taxei colectate ca urmare a evenimentelor de la art. 138 din Codul fiscal. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 148 și 149 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 156³ alin.(9) din Codul fiscal.”

7. La punctul 16² alineatele (4) și (19) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) La determinarea cifrei de afaceri care servește drept referință pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei prevăzut la art. 134² alin.(3) lit. a) și alin. (4) din Codul fiscal se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal corespunzătoare operațiunilor taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform prevederilor art. 132 și 133 din Codul fiscal, precum și rândurile de regularizări aferente. În cazul persoanei impozabile care a aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

[...]

(19) Livrările de bunuri/prestările de servicii a căror contravaloare este încasată parțial sau total cu numerar de către persoana eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de la alte categorii de beneficiari decât cele prevăzute la art. 134² alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, nu sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare. Nu sunt considerate încasări/plăți în numerar sumele în numerar depuse de beneficiar direct în contul bancar al furnizorului/prestatorului. În

cazul încasării în numerar a contravalorii facturii, în sensul art. 134² alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, furnizorul/ prestatorul care este obligat la aplicarea sistemului TVA la încasare, exclude de la aplicarea sistemului TVA la încasare acele sume dintr-o factură care sunt încasate în numerar până în ziua emiterii facturii, inclusiv, de la beneficiari persoane juridice, persoane fizice înregistrate în scopuri de TVA, persoane fizice autorizate, liber profesioniști și asocieri fără personalitate juridică. Pentru sumele încasate în numerar după data emiterii facturii, furnizorul/prestatorul aplică sistemul TVA la încasare și înscrie pe factură mențiunea prevăzută la art. 155 alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, cu excepția situației în care livrarea/prestarea se încadrează în altă categorie exceptată prevăzută la art. 134² alin. (6) din Codul fiscal.”

8. La punctul 18, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În sensul art. 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero.”

9. La punctul 18, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) În sensul art. 137 alin. (1¹) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la art. 11 alin.(2) din Codul fiscal.”

10. La punctul 20 alineatul (2¹), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul achizițiilor realizate de/de la persoanele obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 134² alin. (10) din Codul fiscal în situațiile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) și e) din Codul fiscal. În situația prevăzută la art. 134² alin. (11) din Codul fiscal, beneficiarii ajustează mai întâi taxa neexigibilă și doar în situația în care nu mai există diferențe de taxă neexigibilă pentru achizițiile efectuate de la furnizorul/prestatorul respectiv, ajustează taxa deductibilă.”

11. La punctul 23, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în condițiile prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical destinat utilizării personale exclusive care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi ori dure, precum și funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.”

12. La punctul 24 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menținerea sau refacerea sănătății, cum sunt:

1. serviciile care au ca unic scop întinerirea sau înfrumusețarea;

2. serviciile care au ca scop furnizarea unor informații necesare pentru luarea unei decizii cu consecințe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum și examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluționării unor litigii, precum și efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fișe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;”

13. La punctul 25¹ alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică și pentru livrările de bunuri și prestările de servicii strâns legate de serviciile educaționale, precum vânzarea de manuale școlare, organizarea de conferințe legate de activitatea de învățământ, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților, prestarea de servicii de examinare în vederea obținerii accesului la serviciile educaționale sau de formare profesională a adulților.”

14. La punctul 43 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România, sau din alt stat membru, în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;”

15. La punctul 45 alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (10) - (12) și pct. 62 alin. (5) - (7).

[...]

(6) În cazul imobilizărilor în curs de execuție care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiții, fiind scoase din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă își poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza art. 145 alin. (2) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare sau după casare, dacă din circumstanțe care nu depind de voința sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat și în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art.145 alin. (2) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului Belgian. În cazul achiziției unei suprafețe de teren împreună cu construcții edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții, inclusiv taxa aferentă construcțiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi de exemplu edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 Gran Via Moinești.”

16. La punctul 45 , după alineatul (13) se introduc două noi alineate, alineatele (14) și (15), cu următorul cuprins:

„(14) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare, sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 145 alin.(1¹) și (1²), care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art 153 alin.(9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, se deduce potrivit prevederilor art. 145 – 147 din Codul fiscal, la data plății, în situația în care bunurile achiziționate nu se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declarația depusă potrivit prevederilor art. 156³ alin.(9) lit. c) din Codul fiscal și restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(15) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare, sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 145 alin.(1¹) și (1²), care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art 153 alin.(9) lit. a)-e) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, se deduce potrivit prevederilor art. 145 – 147 din Codul fiscal în primul decont de TVA, sau după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA.”

17. La punctul 46, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru achizițiile de bunuri și servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (11), (12) și (20) din Codul fiscal dacă furnizorul/prestatorul a menționat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de

marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45.”

18. La punctul 49, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.”

19. La punctul 53, alineatul (2) partea introductivă și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În baza prevederilor art. 148 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă câștigă dreptul de deducere a taxei. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea sau, după caz, într-un decont de taxă ulterior. Persoana impozabilă realizează aceste ajustări ca urmare a unor situații cum ar fi:

[...]

(4) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, precum și în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153

din Codul fiscal solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 și 62. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA și trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).”

20. La punctul 53 alineatul (6), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la art. 148 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv bunurile furate. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, se efectuează ajustarea taxei, sumele imputate nefiind considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA.”

21. La punctul 53, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), care va avea următorul cuprins:

„(6¹) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, respectivele bunuri nu sunt considerate a fi lipsă în gestiunea locatorului/finanțatorului, acesta neavând obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat și a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.”

22. La punctul 53, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Conform prevederilor art. 148 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul bunurilor distruse sau pierdute ca urmare a unor calamități naturale ori a unor cauze de forță majoră, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător.”

23. La punctul 54, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, respectivele

bunuri nu sunt considerate a fi lipsă în gestiunea locatorului/finanțatorului, acesta neavând obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat și a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.”

24. La punctul 54, alineatul (9) primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Pentru cazul prevăzut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/ nededusă inițial, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la art. 147 alin. (13) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, precum și pentru bunurile de capital la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa sau nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei și care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activități în cazul cărora nu se poate determina proporția în care sunt utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziției, fabricării, construcției, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Față de ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazurile prevăzute la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activități în cazul căreia nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau își încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8), (11) sau (12).

[...]”

25. La punctul 54, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a) și b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum și în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situația în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este realizată în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active nu se efectuează ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal. Demolarea unor construcții, achiziționate împreună cu suprafața de teren pe care au fost edificate, nu determină obligația de ajustare a deducerii inițiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării construcțiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi de exemplu edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 Gran Via Moinești.”

26. La punctul 61, alineatele (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal. Prevederile art. 134² alin. (3) - (8) din Codul fiscal nu se aplică în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire.

[...]

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuție, pentru serviciile neutilizate, precum și pentru situațiile prevăzute la alin. (6) lit.c) se efectuează potrivit art. 148 din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustările de taxă realizate conform art. 128 alin. (4) lit. c) și art. 148 din Codul fiscal se efectuează în funcție de

cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor mobile corporale. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA și trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile pct. 53 alin. (7) și ale pct. 54 alin. (17) și alin. (18) lit. a).”

27. La punctul 61 alineatul (9), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, constatate pe bază de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului.”

28. La punctul 66, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România și înregistrată în scopuri de TVA care își încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opțiune conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea și nici alte operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile stabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă de la data încetării activității economice. În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA. „

29. La punctul 78, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție, cu condiția să asigure autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea acestora, conform art. 155 alin. (24) din Codul fiscal, de la momentul emiterii/primirii până la sfârșitul perioadei de stocare. Facturile emise/primate pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise/primate în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, și factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 46 alin. (1). Persoanele impozabile care optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligația să stocheze prin mijloace electronice și datele ce garantează autenticitatea originii și integritatea conținutului facturilor.”

30. La punctul 79, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (5), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parțial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plății, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin.(5) lit. a) - e), cu excepția situațiilor în care s-a împlinit termenul de prescripție și facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidențele persoanei impozabile. În cazul informației de la alin.(5) lit. d) se va menționa numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmește jurnalul pentru cumpărări.”

31. La punctul 80¹, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3) - (5), cu următorul cuprins:

„(3) Notificările prevăzute la art. 156³ alin. (4) și (5) din Codul fiscal se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfășoară operațiuni de natura celor pentru care există obligația notificării. Nu se depun notificări în situația în care persoanele impozabile nu au desfășurat astfel de operațiuni în anul de referință, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 156³ alin. (4) și (5) din Codul fiscal, în situația în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a

modificat în anul de referință, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referință, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referință.

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 156³ alin. (4) și (5) din Codul fiscal, operațiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării și, după caz, achizițiile efectuate din țară.”

32. La punctul 82, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere. În cazul în care în cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală stabilesc că beneficiarul nu a colectat TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, obligând beneficiarul la plata acestei sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform art. 159 alin. (1) lit.b) în vederea regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiari. Facturile de corecție cu semnul minus emise de către furnizor nu se evidențiază în decontul de taxă al beneficiarului.”

F. Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”

1. La punctul 30², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Operatorul economic - persoană fizică sau juridică autorizată -, în exercitarea activității acestuia, poate achiziționa din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 207 lit. a) – c) din Codul fiscal, cu condiția deținerii unei autorizații pentru achiziții intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea vamală teritorială.”

2. La punctul 30², după alineatul (14) se introduce un nou alineat, alineatul (15), cu următorul cuprins:

„(15) Operatorii economici, alții decât antrepozitarii autorizați și destinatarii înregistrați, care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal, au obligația de a respecta procedura prevăzută la pct. 101.”

3. La punctul 31, după alineatul (10) se introduc cinci noi alineate, alineatele (10¹) – (10⁵), cu următorul cuprins:

„(10¹) Accizele plătite pentru sortimentele de cafea retrase de pe piață în vederea distrugerii, dacă starea sau vechimea acestora le face impropriei consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, pot fi restituite la cererea operatorului economic care a plătit accizele aferente produselor respective.

(10²) În cazul retragerii de pe piață a produselor, operatorul economic aflat în situația de la alin. (10¹) va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială cu cel puțin două zile înainte de efectuarea acesteia, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul retragerii, data la care produsele au fost achiziționate dintr-un alt stat membru sau importate, valoarea accizelor plătite, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, locul în care produsele urmează a fi distruse.

(10³) Distrugerea sortimentelor de cafea se realizează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, cu respectarea condițiilor de mediu.

(10⁴) Distrugerea sortimentelor de cafea se consemnează într-un proces – verbal întocmit de reprezentantul operatorului economic și certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(10⁵) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

- a) copia facturii de achiziție;
- b) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor;
- c) procesul – verbal de distrugere.”

4. La punctul 31, după alineatul (13) se introduc trei noi alineate, alineatele (14) – (16), cu următorul cuprins:

„(14) Pentru produsele prevăzute la alin. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal care sunt retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face impropriei consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.2.

(15) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal care ulterior sunt exportate, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.3.

(16) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal care ulterior sunt livrate într-un alt stat membru, se aplică procedura prevăzută la pct. 100.”

5. La punctul 78, alineatul (5) se abrogă.

6. La punctul 82, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deținerea autorizației de utilizator final nu se aplică produselor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) lit. i) din Codul fiscal care nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, precum și produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.”

7. La punctul 82, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Operatorii economici care achiziționează produse prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) lit. i) din Codul fiscal, ce nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. Operatorii economici au obligația de a transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.”

8. La punctul 82 alineatul (9), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e) cu următorul cuprins:

„e) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

9. La punctul 82, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

10. La punctul 82 alineatul (23), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) utilizatorul final înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată.”

11. La punctul 85, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Prin excepție de la prevederile alin. (3) – (8), în cazul antrepozitelor fiscale - mici distilerii - care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, antrepozitarii autorizați propuși trebuie să depună la autoritatea vamală teritorială o declarație pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deținute, precum și a capacității de încărcare a instalației tip alambic.”

12. La punctul 88, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În toate situațiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage întreruperea sau încetarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială. În cazul în care pe fluxul tehnologic există produse aflate în procesul de fabricație, acesta se va finaliza sub supraveghere fiscală, iar sigilarea instalației se va realiza după încheierea acestui proces.”

13. La punctul 101, alineatele (1) – (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În situația în care un operator economic din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naștere la momentul recepției produselor.

(2) Operatorul economic din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de către furnizorul din alt stat membru, să depună o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială și să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să anunțe autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile și să păstreze produsele în locul de recepție cel puțin 48 de ore pentru a permite acestei autorități să se asigure că produsele au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

(3) Pentru aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice, accizele plătite de către operatorul economic din România ca urmare a achiziției de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea operatorului economic care s-a conformat cerințelor prevăzute la alin. (2) al art. 206⁴⁵ din Codul fiscal.

(4) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală teritorială unde operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe. Cererea va fi însoțită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; și

b) copiile documentelor care fac dovada că produsele au fost transferate, respectiv livrate la prețuri fără accize către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice; sau

c) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea "scutit de accize", respectiv că produsele au fost utilizate pentru realizarea băuturilor nealcoolice ori produselor alimentare.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului

de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.”

14. La punctul 105, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lunar, destinatarii înregistrați și reprezentanții fiscali vor depune on-line la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au sediul social situația centralizatoare a achizițiilor și livrărilor de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația.”

15. La punctul 108, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (11¹), cu următorul cuprins:

„(11¹) În cazul destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile, nivelul garanției ce trebuie constituite reprezintă 100% din valoarea accizelor aferente oricărei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize.”

16. La punctul 108, după alineatul (25) se introduce un nou alineat, alineatul (25¹) cu următorul cuprins:

„(25¹) Prin excepție de la prevederile alin. (25), pentru berea și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin însumarea cotelor de acciză prevăzute în anexele nr. 1 și nr. 2 la titlul VII - Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal, în vigoare la momentul constituirii garanției.”

17. La punctul 111, alineatul (18) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(18) În situațiile de scutire directă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal sau din operațiuni proprii de import. În situațiile de scutire indirectă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat sau din operațiuni proprii de import. Destinatarul

înregistrat care livrează produse ce urmează a fi utilizate într-un scop scutit de la plata accizelor, va evidenția în factură contravaloarea accizelor plătite la bugetul de stat.”

18. La punctul 111, alineatul (30) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(30) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

19. La punctul 111 alineatul (44), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic și/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoțire pentru alcoolul etilic parțial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat. În cazul operatorului economic prevăzut la alin. (19), utilizatorul autorizat ca destinatar înregistrat va prezenta dovada achiziției în regim suspensiv, reprezentată de documentul administrativ electronic și raportul de recepție aferent, iar în cazul utilizatorului prevăzut la alin. (20), declarația vamală de import;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plății accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat, a destinatarilor înregistrați și a operatorilor economici care au realizat operațiuni proprii de import;”

20. La punctul 113 subpunctul 113.1.1, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (16), cu următorul cuprins:

„(16) Jurnalul prevăzute la alin. (14) și (15) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale.”

21. La punctul 113 subpunctul 113.3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *consumatori casnici* se înțelege clienții casnici așa cum sunt aceștia definiți prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei.”

22. La punctul 113 subpunctul 113.7, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

23. La punctul 115, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole sau timbre, banderolele sau timbrele procurate de importatori se aplică de către aceștia în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.”

24. La punctul 120 subpunctul 120.1, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Persoanele care eliberează pentru consum bere și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, care nu se încadrează la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal, trebuie să dețină declarații/certificate de calitate emise de producător din care să rezulte ponderea gradelor Plato

provenite din malț, cereale malțificabile și/sau nemalțificabile în numărul total de grade Plato al produsului finit, respectiv ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe și sucurilor concentrate de fructe.”

25. Anexele nr. 35, 47 – 49, 52.1, 52.2, 53.1, 53.2 și 55¹ la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 - 13, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

G. Titlul IX² „Contribuții sociale obligatorii”

1. Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Art. 296⁴ - (1) [...]

m) indemnizațiile primite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, precum și orice alte sume de aceeași natură, pentru partea care depășește limita a de 2,5 ori nivelul stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice;

Norme metodologice:

6. În cazul depășirii limitei prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, partea care depășește reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprinde în baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale.”

2. Punctul 31 se abrogă.

3. După punctul 32 se introduc trei noi puncte, punctele 33 - 35, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Art. 296²²

[...]

(2) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele

prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a) - e) este diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.

Norme metodologice:

33. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296²¹ alin.(1) lit. a) - e) din Codul fiscal, care au realizat un venit lunar sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Codul fiscal:

Art. 296²²

[...]

(7) Pentru persoanele prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a) - c), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale nu poate fi mai mare decât echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Norme metodologice

34. În cazul persoanelor prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, încadrarea în plafonul reprezentând echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat, se efectuează de către plătitorul de venituri.

Codul fiscal:

Art. 296²⁴

[...]

(9) Pentru contribuabilii care realizează venituri de natura celor prevăzute la art.296²¹ alin. (1) lit. f) - h) încadrarea în plafoanele prevăzute la art. 296²² alin. (5) și (6) se face de către organul fiscal, după încheierea anului fiscal, pe baza declarațiilor fiscale.

Norme metodologice:

35. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în lunile în care persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f) din Codul fiscal au realizat venituri sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul a o treime din salariul de bază minim brut pe țară, pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. g) și h) din Codul fiscal, în cazul în care venitul lunar determinat pe baza normelor de venit sau pe baza venitului realizat este sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.”

Art. II. - Pentru contribuabilii care obțin venituri din silvicultură și piscicultură impuse începând cu data de 1.02.2013 în sistem real prin efectul legii, depunerea declarațiilor privind venitul estimat/normă de venit pentru anul 2013 se efectuează în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei hotărâri.

Art. III. - Formularul prevăzut la pct.15¹ din normele metodologice de aplicare a titlului V din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare, utilizat de plătitorii de venituri pentru declararea veniturilor obținute începând cu 1 ianuarie 2012 din România de nerezidenți, se completează la ultima coloană de la capitol B „Datele de identificare a beneficiarului de venit nerezident” fie cu codul de identificare fiscală al nerezidentului atribuit de autoritatea din România, atunci când nerezidentul are atribuit un astfel de cod, fie date de identificare ale beneficiarului de venit nerezident, atunci când nu a fost atribuit un astfel de cod.

Art. IV. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. V. – Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele

aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Ministrul finanțelor publice,
Daniel CHIȚOIU